

РЕШЕНИЕ

Номер 506

30.10.2020 г.

Град Велико Търново

В ИМЕТО НА НАРОДА

Районен съд – Велико Търново

Х състав

На 23.09.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ЧАЛЪКОВА

Секретар: ВИКТОРИЯ Г. МИНЧЕВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА ЧАЛЪКОВА Административно наказателно дело № 20204110201070 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на "Артлайт" ООД, гр. В. Търново, представлявано по пълномощие от адв. Петрова против наказателно постановление № 5072/20.02.2019 г. на Заместник-министър на културата, с което на основание чл. 97, ал. 1, т. 7, пр. 2 от ЗАПСП е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева и на основание чл. чл. 97, ал. 1, т. 7, пр. 3 от ЗАПСП е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева. Със същото НП на основание чл. 97, ал. 1, изр. последно от ЗАПСП е постановено веществените доказателства, обозначени като Обекти № 1, 2, 3, 4 и 5 да бъдат отнети в полза на държавата, след което да бъдат унищожени, а останалите веществени доказателства, записани като Обекти № 6, 7, 8 и 9 да се върнат на **.

С жалбата се навеждат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното НП. Претендират се неправилно приложение на материалния закон, процесуални нарушения, поради което се иска изцяло отмяната му. В съдебно заседание процесуалния представител на жалбоподателя поддържа депозираната жалба, както и възражението си за изтекла давност по чл. 34 от ЗАНН. Моли съда да отмени НП и претендира направени по делото разноси.

Въззиваемата страна не се представлява и не заема становище по жалбата

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

С наказателно постановление № 5072/20.02.2019 г. на Заместник министъра на

културата, упълномощен от Министъра на културата, на жалбоподателя "Артлайт" ООД, гр. В. Търново, ул. "Ал. Стамболийски", № 3, за това, че "в периода от 23.09.2016 г. до 11.11.2016 г. дружеството „Артлайт“ ООД, стопанисващо търговски обект - „Копирен център-книжарница“, находящ се в гр. В. Търново, ул. "М. Габровска", № 1, е възпроизвеждало учебниците - „Основи на управлението" с автори *****, ***** 2016 г. издателство „Абагар“; „Икономически учения" с автори *****, 3006, издателство "Фабер"; „Микроикономика" с автори ***** 2009, издателство „Фабер" - всички обекти на авторско право по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП, без изискваното разрешение на авторите, в нарушение на чл. 18, ал. 1 и ал. 2, т. 1 вр. чл. 35 от ЗАПСП и на основание чл. 97, ал.1, т. 7, пр. 2 от ЗАПС е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева и за това, че

в периода от 23.09.2016 г. до 11.11.2016 г. е разпространявало учебниците „Основи на управлението" с автори *****, ***** 2016, издателство „Абагар“; „Икономически учения" с автори *****, 3006, издателство "Фабер"; „Микроикономика" с автори ***** 2009, издателство „Фабер" - всички обекти на авторско право по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП, без изискваното разрешение на авторите в нарушение на чл. 18, ал. 1 и ал. 2, т. 2 вр. чл. 35 от ЗАПСП и на основание чл. 97, ал. 1, т. 7, пр. 3 от ЗАПС е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева и на основание чл. 97, ал. 1, пр. посл. от ЗАПСП е постановено част от веществените доказателства да се отнемат в полза на държавата, а другата да се върнат на **.

Наказателното постановление е издадено на основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, въз основа на постановление на ВТРП за прекратяване на наказателното производство, водено по ДП № 3М - 131/2016 г. по описа на ОД МВР В. Търново, срещу виновното лице за престъпление по чл. 172 а, ал. 1 от НК.

Видно от приложеното постановление за прекратяване на наказателно производство, ДП № 3М-131/2016 г. по описа на ОД МВР В. Търново е било образувано срещу виновното лице за това, че през м. Октомври 2016 г. в гр. В. Търново записва, възпроизвежда и разпространява чужд обект на авторско право и екземпляри от него без необходимото по закон съгласие на носителя на съответното право - престъпление чл. 172 а, ал. 1 от НК.

Прокурорът е установил от фактическа страна, че **** е осъществил състава на престъплението по чл. 172 а, ал. 1 от НК при посредствено извършителство, като използвал **** "оператор" в "Копирен център-книжарница", находяща се на адрес - гр. В. Търново, ул. "Мария Габровска", № 1, търговски обект на "Артлайт" ООД в периода 23.09.2016 г. до 11.11.2016 г. възпроизвел и разпространявал учебниците - „Основи на управлението" с автори *****, ***** 2016 г. издателство „Абагар“; „Икономически учения" с автори *****, 3006, издателство "Фабер"; „Микроикономика" с автори ***** 2009, издателство „Фабер" - всички обекти на авторско право по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП, без изискваното разрешение на авторите, в нарушение на чл. 18, ал. 1 и ал. 2, т. 1 вр. чл. 35 от ЗАПСП.

За да прекрати наказателното производство, прокурорът е приел, че установените 6 бр. учебници, краткия времеви период, през който са копирани и продавани и ниската им стойност, обусловили извод за маловажност на случая и квалифицирал същото като такова по чл. 172 а, ал. 5 от НК, поради което прекратил на основание чл. 199, чл. 243, ал.1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК и изпратил на административнонаказващия орган.

Постановлението е било изготвено на 04.01.2018 г. Влязлото в сила постановление на ВТРП било получено при административнонаказващия орган на 18.01.2018 г. - клеймо за входящ документ при въззивника /стр. 23 от делото/.

Със заповед № РД 09-277/19.05.2017 г. на Министъра на културата е възложено издаването на НП за административни нарушения по чл. 97 от ЗАПСП и заповеди за налагане на ПАМ по чл. 96 е от ЗАПСП на заместник-министъра на културата - Румен Димитров. - стр. 21 от делото.

Предвид установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

С измененията на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН /обн. в ДВ бр.63/2017 г., в сила от 5.11.2017 г./, законодателят предвиди, освен при прекратяване на наказателното производство, същия ред за издаване на наказателно постановление, без да е съставен акт за установяване на административно нарушение и в хипотезите на отказ да се образува наказателно производство, като причисли този случай към изключението от общия принцип за установяване на административните нарушение - по чл. 36, ал. 1 от ЗАНН.

С тази законова редакция, законодателят допусна да се ангажира административнонаказателната отговорност и без за това нарушителят да е запознат с предмета на производството. Това наложи и промяна в застъпването до този момент становище, че тази процесуална възможност следва да намери приложение само спрямо субект на наказателния процес - т.е. привлеченото към наказателна отговорност лице, тъй като допусна това да се случи и при отказ за образуване на наказателно производство.

В конкретният случай, след получаване на постановлението за прекратяване на наказателното производство, наказващият орган правилно е зачел неговата сила по отношение на фактите, но се е произнесъл след изтичане на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Макар и разпоредбата на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, да визира началния момент от съставянето на АУАН, то с оглед изключението по чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, уреждащ хипотеза на образуване административнонаказателно производство без съставяне на АУАН, следва да се приеме, че волята на законодателя е свързана с началния момент на образуване на производството изобщо. Бездействието на наказващия орган в този шест месечен срок води до отпадане на възможността да се реализира производството и накаже извършителя.

В настоящата хипотеза наказателното производство е прекратено с постановление от 04.01.2018 г., което въпреки указанието на прокурора, не подлежи на обжалване по съдебен

ред, тъй като няма пострадало лице. Постановлението е произвело действието си от момента на издаването /04.01.2018 г./ и от този момент следва да се приеме, че е образувано административнонаказателно производство и е започнал да тече срокът по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. НП е издадено на 20.02.2019 г., поради което се явява незаконосъобразно и само на това основание следва да се отмени. Независимо от това и за пълнота по същество следва да се изложи следното:

Необосновано и при липса на описана фактология и доказателства, наказващият орган достигнал до извод за осъществени два състава на продължавано нарушение, а именно:

- в периода 23.09.2016 г. до 11.11.2016 г. дружеството жалбоподател е възпроизвеждало учебниците /подробно посочени в НП/, всички обекти на авторско право по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП, без разрешение на авторите и в нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 7, пр. 2 от ЗАПСП и

- второто - в периода от 23.09.2016 г. до 11.11.2016 г. дружеството жалбоподател е разпространявало учебниците /подробно посочени в НП/ всички обекти на авторско право по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗАПСП, без разрешение на авторите и в нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 7, пр. 3 от ЗАПСП. Наказващият орган буквално е възпроизвел, изложеното в постановлението на прокурора, с което е било прекратено наказателното производство по процесното ДП. Дори и да се възприеме тезата на административнонаказващия орган, че учебниците са били в обекта, то липсват фактически констатации и респективно подкрепящи ги доказателства, както за тяхното "възпроизвеждане", така и за тяхното последващо "разпространение" от дружеството - жалбоподател. В този смисъл атакуваното НП се явява необосновано и съответно незаконосъобразно, и подлежи на отмяна и на това основание.

Противно на изложеното по-горе в обстоятелствената част на НП е отразено също, че с протоколи за доброволно предаване от свидетели са приобщени като веществени доказателства - 4 броя сканирани учебници, както и че от извършения оглед на веществените доказателства, е установено, че се касае за копирани оригинални учебници - обекти на авторското право. Прието е също, че безспорно било установено, че лицето ** е осъществило състава на чл. 172 а, ал. 1 от НК и то при посредствено извършителство, използвайки **** на длъжност „Оператор“ в „Копиран център-книжарница“. От друга страна - в атакуваното НП, наказващият орган приел, че „не се установяват по несъмнен начин авторството и вината на ***, по отношение на деянието с аргумент, че описаните действия са осъществени в обект, стопанисван от юридическото лице „Артлайт“. Във връзка с последното ангажирал отговорността на дружеството, без налични конкретни фактически констатации и доказателства за извършени фактически действия на определена дата от лица, действащи от името на дружеството.

На следващо място - за да обоснове, че действията по "възпроизвеждане" и

"разпространение" са осъществени от юридическото лице "Артлайт" ООД, административнонаказващия орган приел, че „търговския обект е „Копирен център-книжарница", находящ се в гр. В. Търново, ул. "Мария Габровска", № 1, е бил оборудван с високотехнологични копирни и мултифункционални устройства, използвани за сканиране, архивиране и извършване на копирни слуги. Отразеното като осъществени сделки с интелектуална собственост, изцяло по същността си, се разминават с дейността по ксерокопиране на учебниците, което пък от своя страна не представлява и възпроизвеждане/разпространение по смисъла на ЗАПСП или сделка с интелектуална собственост.

Изложеното не може да мотивира настоящата инстанция да приеме, че ясно, безспорно и категорично е установен механизмът на изпълнителното деяние на нарушението, при какви обстоятелства, какви фактически, конкретни действия и от кого са били извършени и по кое време /на кои конкретни дати/. Не е спорен фактът, че в копирния център са се извършвали ксерокопирни услуги, но тази услуга се извършвала от и по инициатива на клиентите, предоставящи съответните материали - учебници, части от тях, и други произведения с различни автори, включително и процесните. Служителите в дружеството-жалбоподател обективно не са били в състояние да следят реално кои от клиентите желаят копиране на материали, в нарушение на авторските и сродните им права и кои - не. Предоставяната от жалбоподателя услуга се състояла в извършване на ксерокопиране по възлагане от клиент, който освен това и предоставял и оригинални учебници/материали, обекти на защита от ЗАПСП.

Липсват доказателства, установяващи разпространението/продажбата на подвързани екземпляри на учебници и то по търговски начин - с предлагане, рекламиране и прочее, от страна на "Артлайт" ООД. Стопанисването на търговския обект, архивирането, сканирането, извършването на копирни услуги, включени в предмета на дейност на дружеството несъмнено не биха могли да обосноват фактическия състав на вменените за нарушени разпоредби от ЗАПСП.

На следващо място - съобразно императивната норма на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, наказателното постановление следва да съдържа - описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го подкрепят/потвърждават. В конкретния случай административнонаказващият орган не е изяснил от какви/кои фактически констатации е достигнал до извод, че нарушенията са осъществени от дружеството жалбоподател - „Артлайт" ООД.

По съществото на спора е необходимо да се посочи също, че:

От изложените фактически положения в НП може да се направи единствено извод, че „Артлайт" ООД е стопанисвало търговския обект, откъдето са иззети два броя копия на

учебници - "Организационно поведение" с автор **** издателство "Абагар" Велико Търново, отпечатани на формат А4, пейзажно, двустранно със съдържание, номерирано до стр. 221. Отбелязано е, че описаното /в НП/ съставлява нарушения на чл. 18, ал. 1, и ал. 2, т. 1 и т. 2 вр. чл. 35 от ЗАПСП, а като нарушени разпоредби са посочени съставите на чл. 97, ал. 1, т. 7, пр. 2 и пр. 3 от ЗАПСП.

Нормата на чл. 97, т. 7, пр. 2 и 3 от ЗАПСП не въвежда правило за поведение, а санкционни състави с множество отделни хипотези, в зависимост от вида на произведението и формата на нерегламентираното му ползване.

Съобразно нормата на чл. 35 от ЗАПСП - "Произведението се използва само след предварителното съгласие на автора, освен когато този закон предвижда друго". В случая в мотивната част на наказателното постановление, при описание на фактическите действия, административнонаказващият орган се е позовал на "възпроизвеждане" и „разпространение". В този смисъл е следвало ясно и точно да конкретизира не само юридически, но и фактически формите на изпълнителното деяние/я, санкционирано/и по чл. 97, ал. 1, т. 7, пр. 2 и пр. 3 от ЗАПСП и то по отношение на всеки един от обектите на авторското право с конкретно посочване на дата, място и обстоятелства, при които е извършено. Пренасяйки автоматично фактическите констатации от постановлението на прокурора, с което е прекратено наказателното производство и приемайки ги за меродавни от една страна, а от друга - излагайки коренно противоположни фактически изводи, квалифицирайки ги при противоречиви фактически положения /отразени в НП/ като нарушение по чл. 97, т. 7, пр. 2 и пр. 3 от ЗАПСП е издал едно незаконосъобразно НП. Фактът, че в търговския обект, стопанисван от жалбоподателя, са намерени два броя учебници - "Организационно поведение" с автор **** издателство "Абагар" Велико Търново, отпечатани на формат А4, за които търговецът няма изискваното разрешение от авторите, не може да е обоснове административнонаказателната му отговорност, доколкото липсват фактически констатации и доказателства, че същият възпроизвежда или разпространява тези учебници и с оглед развиваната от него дейност. В този смисъл наказателното постановление не отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН - за точно и ясно описание на нарушението. Административнонаказващият орган се позовава на показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели и ги анализира, което е недопустимо, тъй като ЗАНН не препраща към реда за събиране, проверка и анализ на същите по реда на НПК. Описаните в НП нарушения, не са установени тъй като липсват фактически констатации, съответно доказателства за конкретни действия от определени лица от името и за сметка на дружеството да са извършили сочените нарушения, както и конкретната дата и място и обстоятелствата на извършването им.

Атакуваното НП е издадено в нарушение на материалния закон, поради липса на съответствие между фактическото описание на деянието, вменено в отговорност на жалбоподателя и сочената за нарушена разпоредба от ЗАПСП.

Настоящият състав приема, че в НП липсва посочена дата на извършване на нарушението, независимо от цифровото изписване на конкретен период от време. Липсва също и описание на нарушението и обстоятелствата, при което то е извършено. Определението за понятието "Възпроизвеждане" се съдържа в пар. 2, т. 3 от ДР на ЗАПСП - "прякото или непрякото размножаване в един или повече екземпляри на произведението или на част от него, по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, постоянна или временна, включително запаметяването му под цифрова форма в електронен носител". От цитираната норма се установява, че изпълнителното деяние на административното нарушение, за което следва да бъде ангажирана отговорността на едно лице е, да е установено по безспорен и категоричен начин от фактическа и юридическа страна, кога е извършено - кога точно се е случило самото възпроизвеждане на произведението, предмет на авторско право, което в случая липсва като фактическа констатация, правен анализ и извод. Обстоятелството, че процесните два учебника, цитирани по горе в мотивите на съда, са се намирали в търговския обект, стопанисван от дружеството-жалбоподател не може да мотивира съда да приеме, че представлява административно нарушение. В този смисъл административно-наказващият орган като не е установил времето на "възпроизвеждането", респективно на "разпространението" на учебните произведения е издал едно незаконосъобразно НП. Относно "разпространението", което по смисъла на § 2, т. 4 ЗАПСП, представлява - "продажбата, замяната, дарението, даването под наем, както и съхраняването в търговски количества, а също и предложението за продажба или даване под наем на оригинали и екземпляри от произведението" може да се споделят същите изводи.

За яснота следва да се посочи, че ЗАНН не познава института на продължаваното нарушение и в този смисъл не е ясно кога административнонаказващия орган, твърди да са осъществени нарушенията. Налице е липса на ясно и конкретно детайлизиране/посочване и описание на нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено, което обуславя извод за липса на дата на извършване на нарушението/ята. Заключениеят период, за дата на нарушение, не може да бъде възприет за дата на нарушението/та по смисъла на ЗАНН / "в периода от 23.09.2016 г. до 11.11.2016 г."/.

Според наказващия орган се касае за едно продължавано административно нарушение, доколкото "възпроизвеждането" и "разпространението" на всеки от изброените учебници е самостоятелен обект на защита по смисъла на ЗАПСП, в случай на нарушаване използването на този обект. Обектът на защита е произведението, обект на авторско право. Като е наложил едно административно наказание относно няколко обекта на защита, административнонаказващият орган е нарушил основен принцип на административно-наказателния процес, а именно за законоустановеност на административните наказания и недопустимостта на тяхното кумулиране, извлечено от императива на посочената норма. Следва ясно да се разграничи съвкупността на множеството престъпления по смисъла на НК от ЗАНН. В ЗАНН е възприет принципа за самостоятелно санкциониране на всяко отделно административно нарушение, в случая е налице отделно нарушение за всяко

"възпроизвеждане" и/или "разпространение" на всеки отделен учебник от посочените в НП. В административнонаказателното производство се прилагат и правилата на НК и НПК, но само в точно определените и ясно лимитирани случаи, изрично посочени в чл. 11 и чл. 84 от ЗАНН, а не във всички такива, само поради това, че има предвиден специален текст в ЗАНН и това е чл. 18 от същия. Както вече бе споделено ЗАНН не познава института на продължаваното нарушение, за разлика от чл. 26 от НК. Последното предвижда извършването на няколко отделни деяния, които осъществяват поотделно един или различни състави на едно и също престъпление, да са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и еднородност на вината. В този смисъл за всяко отделно нарушение, засягащо отделен обект на авторско право следва да се провежда самостоятелно административно-наказателно производство. В конкретния случай, съдът не разполага с процесуален способ, посредством който да санира нарушението на чл. 18 от ЗАНН. Несъобразяването с нормата на чл. 18 ЗАНН винаги представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ограничава правото на защита на наказаното лице. Допуснатото нарушение е от кръга на съществениите, тъй като е опорочен начина на определяне и налагане на санкцията, което противоречи и на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 7 вр. чл. 18, пр. 2 от ЗАНН. Последното представлява и самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП, като незаконосъобразно. Освен това, дата на извършване на нарушението е съществен признак от обективната страна от състава на всяко едно административно нарушение и поради това е изведен от законодателя като самостоятелен елемент от реквизитите на наказателното постановление, съобразно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Предвид изложеното атакуваното НП следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно.

При този изход на делото и съобразно нормата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН вр. чл. 143, ал. 1 АПК и представения договор за защита и правно съдействие от 22.10.2020 г. в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени и направените от същия разноски за един адвокат, в установен и доказан размер на 600 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 5072/20.02.2019 г. на Заместник - министър на културата, с което на "Артлайт" ООД, гр. В. Търново, на основание чл. 97, ал. 1, т. 7, пр. 2 от ЗАПСП е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева и на основание чл. чл. 97, ал. 1, т. 7, пр. 3 от ЗАПСП е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 500 лева и на основание чл. 97, ал. 1, изр. посл. от ЗАПСП е постановено веществените доказателства, обозначени като Обекти № 1, 2, 3, 4 и 5 да бъдат отнети в полза на държавата, а останалите веществени доказателства, описани като Обекти № 6, 7, 8 и 9 да се върнат на

******, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Министерство на културата, гр. София да **заплати** на "Артлайт" ООД, гр. В. Търново с ЕИК: 104676977 сумата от **600** лева, представляващи направени по делото разноси, за един адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____